

Kaffe och tårar

Marie Fredriksson

Det var försent när sönda'n kom
Du var borta redan
Redan vid månens rand
Ingen
Ingen höll i din hand
Du var så ensam
Ensam i ditt eget land

Det var försent när sången kom
Du var borta
Redan vid första radens rand
Ingen
Ingen röst nådde fram
Allting var så tyst
Så tyst på nattens strand

Mörkrets skuggor förföljde dej
Du hann aldrig fram
Innan ditt hjärta stod i brand

Det var försent när sommar'n kom
Du var borta redan
Redan vid vårens rand
Ingen
Ingen kunde hålla dej
Du var mycket starkare
Större än din egen strand

Och där satt vi utan svar
Med kaffe och med tårar
Åh om vi ändå
Kunnat hålla dej kvar...

Jag ser en skrattande man
Han lyser upp vägen vi fann
Att ta vara
På varann